

Komedianti nestárnou

T. Zandt / J. Turek, H. Horecká

D A
 Zná-m tě hez-kou řá-d - ku let, ja-ko klu-ci z roz-ces-tí,
 G D A G
 do hrač-káfs-tví za ko-ru-nu cho-di-li jsme pro štes-tí, sta-rý ho-tel
 D G Hm G D A
 jmé-nem Svět, blíz-ko ná-měs-tí, za-žil s ná-mi lá-sek pár
 G Hm G D G
 hrá-ky s po-věs-tí. Ko-me-di-an-ti nes-tár-nou, svět se to-čí, lé-ta jdou
 Hm G D A G Hm
 a nám sta-čí jít a hrát všu-de, kam nás zvu.

Uměli jsme spoustu písní.
 půlku už jsem zapomněl,
 první kostým šila máma,
 vždycky jsem v něm trému měl:
 první článek v novinách,
 první úspěch, první krach
 k smíchu se nám tehdy zdál
 a další den ho splách.

Komedianti nestárnou,
 svět se točí, léta jdou
 a nám stačí jít a hrát
 všude, kam nás zvou.

A tak táhnem stále dál,
 hrál jsem všude, kam vedou cesty,
 známe zkratky všemi městy,
 v každém z nich jsem někdy spal,
 ani nevím, čím jsem víc,
 zpěvák, klaun a nebo nic,
 nejsem z těch, co počítají,
 co jim život vzal.

Komedianti nestárnou,
 svět se točí, léta jdou
 a nám stačí jít a hrát
 všude, kam nás zvou.

Svět je velkou ruletou,
 vrzavou a ojetou
 a nám stačí jít a hrát
 všude, kam nás zvou.